

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecătorii - Toma Nadejda și Țurcan Anatolie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatei Petrari Olga, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Petrari Olga XXXXX, născută la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 26.07.2018 – 30.06.2020

instanța de apel: 27.07.2020 - 04.11.2020

instanța de recurs: 18.01.2021 – 26.05.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 30 iunie 2020, Petrari Olga a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

A fost confirmată tranzacția de împăcare din 04 martie 2019, între partea vătămată Ciornaia-Lachi Violeta și inculpata Petrari Olga, în prezența avocatului Dudulica Liubomir.

A fost dispusă încetarea procesului penal în privința inculpatei Petrari Olga, acuzată de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motivul împăcării părților.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Petrari Olga, la 16 mai 2018, aproximativ la ora 14:30, în scop de profit, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, aflându-se în incinta farmaciei „Elody” din or. Șoldănești, str. Independenței, 2b, având acces liber la telefonul mobil de model „Xiami”, ce-i aparține cet. Lachi Violeta, aflat pe masa de la ghișeu farmaciei, l-a sustras pe ascuns, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 4000,00 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpata Petrari Olga a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu indicii calificativi: sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Șoldănești, Botnarenco Vasile, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a o recunoaște vinovată pe inculpata Petrari Olga, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și a-i stabili ca măsură de pedeapsă amendă în mărime de 1350 unități convenționale, echivalentul a 67500 lei.

În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- probele acumulate de organul de urmărire penală și examinate în cadrul anchetei judiciare dovedesc incontestabil comiterea de către inculpata Petrari Olga a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- în cadrul cercetărilor judecătorești partea vătămată într-adevăr a susținut tranzacția de împăcare a confirmat semnarea acesteia, însă aceasta nici în declarațiile sale în cadrul cercetării judecătorești și nici în cadrul dezbaterilor judiciare nu a solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatei Petrari Olga, ori în cadrul dezbaterilor judiciare partea vătămată Ciornaia-Lachi Violeta a fost de acord și a susținut recunoașterea vinovăției inculpatei Petrari Olga cu aplicarea pedepsei solicitate de acuzare. Însăși inculpata nici un moment nu a solicitat încetarea procesului penal în care este învinuită în legătură că s-a împăcat cu partea vătămată, acesta pe tot parcursul cercetării judecătorești a susținut nevinovăția, iar în ultimul cuvânt a solicitat achitarea acesteia. Petrari Olga nu a recunoscut comiterea infracțiunii condiție esențială pentru acceptarea tranzacției de împăcare, astfel prima instanță eronat a aplicat prevederile art. 109 Cod penal.

3.2. Avocatul Dudulică Liubomir în numele inculpatei Petrari Olga, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată.

În motivarea cererii de apel partea apărării a menționat că:

- prima instanță doar a preluat probele din rechizitoriu, însă nu le-a oferit aprecierea corespunzătoare. Petrari Olga nu recunoaște vinovăția și consideră că urmează a fi achitată deoarece nu a comis nici o încălcare și toate faptele și evenimentele descrise în rechizitoriu nu cad sub incidența legii penale. În speță, lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic (componenta infracțiunii, stipulată de legea penală) de atragere a inculpatei Petrari Olga la răspundere penală;

- potrivit probelor cercetate în ședința de judecată, inclusiv declarațiile părții vătămate, telefon mobil, a fost uitat pe teigheaua din farmacie, deci a ieșit din posesia proprietarului prin pierdere. Locul unde a fost uitat telefonul este un loc public, cu acces liber și nu este un loc de păstrare a bunurilor materiale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2020, apelul avocatului Dudulică Liubomir în numele inculpatei Petrari Olga, a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Petrari Olga a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50000 (cincizeci mii) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Petrari Olga a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnată, însă instanța pripit și nemotivat a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatei Petrari Olga, acuzată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul împăcării părților, întrucât materialele cauzei denotă circumstanțe ce exclud faptul împăcării părților.

Instanța de apel a reiterat și reținut declarațiile inculpatei atât din prima instanță, cât și din instanța de apel, și apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, a conchis că acestea nu sunt veridice, or, inculpata a oferit astfel de depoziții cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Deși inculpata nu a recunoscut vina, în opinia instanței de apel vinovăția acesteia a fost demonstrată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Ciornaia-Lachi Violeta, declarațiile martorilor Ciornaia Elena, Petrari Serghei, Palii Alexandru, Melnic-Brînza Daniela, vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate se mai probează și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, astfel, fiind vizualizate fișierele cu înregistrările video din 16 mai 2018 efectuate în incinta farmaciei "Elody" din or. Șoldănești, str. Independenței 2/b, prin care s-a stabilit cu certitudine, că *pe fișierul video cu denumirea 192.168.1,12_01_20180516140000, cu durata de 59 minute și 58 secunde, la minuta 43 se observă cum în antreul farmaciei intră o persoană de gen feminin, asemănătoare cu Violeta Ciornaia-Lachi, care discută ceva la telefon și în timpul când intră în antreu se observă că convorbirea a finisat și aceasta intră în continuare cu telefonul mobil în mână stângă, iar la a 45 minută aceasta iese, fiind cu o geantă pe umărul drept și din mâna stângă avea ceva pe care a luat în mâna dreaptă și anume un portmoneu de culoare roșie, imaginea este din spatele persoanei. Apoi la minuta 59 minută în antreu se observă farmacistul care intră în incinta farmaciei fiind urmat o persoană de gen feminin, asemănătoare Petrari Olga, care are în mâna dreaptă un portmoneu, apoi în antreu îl schimbă în mâna stângă un portmoneu de culoare neagră. Pe fișierul video cu denumirea 192.168.1.11_01_20180516140000, care are o durată de 59 minute și 58 secunde, se observă la a 59 minută de derulare a înregistrărilor video cum în interiorul farmaciei intră farmacistul, fiind urmat de o persoană de gen feminin care se aseamănă cu Petrari Olga, care este îmbrăcată în blugi albaștri, pulover de*

culoare întunecată și sandale de culoare alb-bej, care are în mâna stângă un portmoneu de culoare întunecată și încă ceva anexat lângă portmoneu, asemănător cu un telefon mobil, care se apropie de ghișeul farmaciei, discută cu farmacistul și în timpul când farmacistul se întoarce ca să-i dea ceva clientei, ultima se observă că face câteva mișcări și își aranjează puloverul. Pe fișierul video cu denumirea 192.168.1.11_01_20180516150000, cu durata de 25 minute și 15 secunde, se observă că persoana de gen feminin asemănătoare cu Pietrari Olga se află la ghișeu, apoi se apropie de o etajeră din partea stângă de la intrare spre geam, fiind urmată de farmacist, după care din nou se apropie de ghișeul de la farmacie și la ora 15:02 minute pleacă din farmacie având în mână un portmoneu în care aranjează ceva și o sacoșă mică transparentă cu ceva asemănător cu o cutie în ea. Pe fișierul video cu denumirea 192.168.1.12_01_20180516150000, cu durata de 60 minute și 00 secunde, se observă antreul farmaciei, unde la ora 15:02 min., persoana de gen feminin asemănătoare cu Pietrari Olga, iese din antreu farmaciei afară și în mâna stângă se observă care ceva asemănător cu un portmoneu și o sacoșă mică transparentă.

Instanța de apel analizând aceste probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați și indică asupra faptului că inculpata a comis infracțiunea incriminată.

În continuare, instanța de apel a considerat că argumentele părții apărării în partea în care a solicitat achitarea inculpatei nu pot fi reținute ca întemeiate, or, acestea contravin probelor administrate și analizate, dar și circumstanțelor cauzei, întrucât însăși inculpata a solicitat confirmarea tranzacției de împăcare, fapt care atestă indirect recunoașterea vinovăției (f. d. 218).

Astfel, instanța de apel reiterând elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, reieșind din probele care au stat la baza întocmirii rechizitoriului, inclusiv declarațiile părții vătămate, ale martorilor acuzării și celorlalte înscrisuri administrate și cercetate, a constatat că: *inculpata Petrari Olga, la 16 mai 2018, aproximativ la ora 14:30, în scop de profit, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane pe ascuns, aflându-se în incinta farmaciei „Elody” din or.Șoldănești, str.Independenței, 2/b, având acces liber la telefonul mobil de model „Xiaomi”, ce-i aparține cet. Lachi Violeta, aflat pe masa de la ghișeul farmaciei, l-a sustras pe ascuns, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 4000,00 lei.*

Infracțiunea comisă de către Petrari Olga fiind o infracțiune materială, s-a consumat odată cu obținerea la 16 mai 2018 de către inculpată a posibilității reale de a se folosi de bunul sustras de pe tezgheaua farmaciei ”Elody” din or. Șoldănești - telefonul părții vătămate Ciornaia-Lachi Violeta, motiv din care, acțiunile inculpatei nu cad sub incidența legislației civile.

Instanța de apel a evidențiat că latura subiectivă a infracțiunii de furt se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, fiind obligatoriu

scopul de cupiditate. La caz, latura subiectivă a infracțiunii sa manifestat prin acțiunile inculpatei Petrari Olga, care s-a materializat prin intenția directă a inculpatei, care a acționat cu scop de cupiditate, or, din momentul comiterii infracțiunii - 16 mai 2018 și până la 21 mai 2018, când colaboratorii poliției au apelat telefonic la soțul inculpatei și respectiv au ridicat telefonul mobil sustras, Petrari Olga nu a intenționat să se prezinte la farmacia "Elody" să restituie telefonul sustras sau să contacteze partea vătămată în această privință, inclusiv și prin intermediul BC „Moldindconbank”, or, cardul bancar pe numele părții vătămate se afla în husa telefonului mobil.

Cu referire la soluția primei instanțe, instanța de apel a notat că această soluție este pripită și neîntemeiată, întrucât inculpata nici un moment nu a solicitat încetarea procesului penal în care este învinuită în legătură că s-a împăcat cu partea vătămată, acesta pe tot parcursul cercetării judecătorești a susținut nevinovăția, or, recunoașterea vinovăției este condiție esențială pentru acceptarea tranzacției de împăcare.

În urma împăcării părților se realizează atât recuperarea prejudiciului cauzat de săvârșirea infracțiunii, iertarea vinovatului ce a săvârșit actul infracțional, cât și recunoașterea din partea făptașului a vinovăției sale, astfel în opinia instanței de apel, prima instanță a aplicat eronat prevederile art. 109 Cod penal.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatei Petrari Olga, instanța de apel a specificat că a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, de faptul că inculpata Petrari Olga a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnată, este căsătorită, are doi copii la întreținere, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe agravante sau atenuante nu sunt, și ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatei, de sancțiunea infracțiunii comise, a considerat că corijarea și reeducarea inculpatei este posibilă prin aplicarea în privința acesteia a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, or, pedeapsa amenzii este echitabilă și proporțională faptei comise.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor, avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatei Petrari Olga a declarat recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Petrari Olga să fie achitată din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului partea apărării a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate;

- probele prezentate de către acuzare nu demonstrează comiterea de către Petrari Olga a infracțiunii incriminate. Astfel, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța nu a dat apreciere tuturor probelor

din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și instanța de judecată era obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate;

- potrivit probelor cercetate în ședința de judecată, inclusiv declarațiile părții vătămate, bunul - telefon mobil, a fost uitat pe teșgheaua din farmacie, deci a ieșit din posesia proprietarului prin pierdere. Locul unde a fost uitat telefonul este un loc public, cu acces liber și nu este un loc de păstrare a bunurilor materiale. Astfel, bunul pierdut urma a fi restituit proprietarului, fapt care exclude existența unor acțiuni penale, și atestă apariția relațiilor civile prin prisma prevederilor art. 490 și 516 Cod civil, potrivit cărora: *bunul mobil pierdut continuă să aparțină proprietarului său. Cel care a găsit bunul este obligat să-l restituie proprietarului sau fostului posesor, ori, dacă acesta nu poate fi identificat, să-l predea autorităților administrației publice locale sau organului de poliție din localitatea în care a fost găsit. Bunul găsit într-o încăpere publică sau mijloc de transport public se predă posesorului încăperii sau mijlocului de transport, care preia drepturile și obligațiile celui care l-a găsit, cu excepția dreptului la recompensă. Cel care a găsit bunul poartă răspundere pentru pierderea sau deteriorarea acestuia doar în caz de intenție sau de culpă gravă și doar în limitele prețului lui.* Deci, în opinia recurentului pentru nerestituirea bunului găsit, ieșit din posesia proprietarului prin pierdere, survine doar răspunderea civilă și doar în limitele prețului acestui bun;

- toate argumentele din cererea de apel, inclusiv și cele ce țin de erorile procesuale și interpretare eronată a legii, au fost ignorate. Potrivit practicii judiciare naționale și internaționale acest fapt se califică ca nesoluționarea fondului și încălcarea dreptului la un proces echitabil, or, partea ce invocă argumentele ignorate nu se poate prezenta replici sau argumente în susținerea poziției sale.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține, că de către recurent au fost invocate în calitate de temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile părții apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele expuse în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că părțile au primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță de instanța de apel, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatei Petrari Olga anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2)

lit. d) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea termenul îndelungat a posesiunii bunului sustras de către inculpată, iar aceste circumstanțe în mod lucid combat alegațiile recurentului de stabilire a unor relații civile între părți, or, inculpata, inclusiv prin prisma prevederilor art. 516 alin. (2) Cod civil care au fost invocate de recurent, avea obligația de restituire a bunului, eventual pierdut, ori, dacă acesta nu poate fi identificat, să-l predea autorităților administrației publice locale sau organului de poliție din localitatea în care a fost găsit, însă această obligație a fost neglijată, fapt care denotă prezența anume a intenției ca element al infracțiunii.

Cu referire la argumentele părții apărării prin care se invocă faptul că în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia casării totale a sentinței, întrucât prima instanță pripit și nemotivat a dispus încetarea procesului penal.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Poziția expusă de către partea apărării, precum că în speță nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, ce reiese din linia de apărare a inculpatei în vederea evitării răspunderii penale, întrucât această poziție a fost susținută prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire specificarea, care anume element sau elemente lipsesc în componența de infracțiune incriminată inculpatei Petrari Olga, recursul declarat fiind steril sub aspectul motivării respectivei poziții.

Tot aici, instanța de recurs evidențiază că pe parcursul judecării cauzei instanța de apel, în urma cercetării cumulului de probe administrate în speță, printre care și probe obiective cum sunt fișierele cu înregistrările video din 16 mai 2018 a locului comiterii infracțiunii, unde au fost vizualizate acțiunile inculpatei, precum și însăși declarațiile inculpatei care a specificat că a păstrat asupra sa bunul mobil un timp îndelungat, deși avea obligația de a-l restitui proprietarului sau de a anunța autoritățile publice pentru identificarea proprietarului, corect au fost constatate și apreciate de către instanța de apel, care întemeiat și justificat a stabilit în acțiunile inculpatei Petrari Olga întrunirea tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării aplicabilității în speță a temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece la caz o asemenea eroare nu a fost comisă.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția, motivare descrisă inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiurile de casare invocate de către recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată

este legală și întemeiată, iar recursul este vădit neîntemeiat, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatei Petrari Olga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui ***Petrari Olga XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 iunie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie